

**คำประกาศสุดติเฉลิมพระเกียรติคุณ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยนูรพากลเล้าทูลกระหม่อมถวาย
ปริญญาสาขาวารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์
พุทธศักราช ๒๕๔๕**

.....

ขอพระราชทานกราบบังคมทูลทราบฝ่ายของพระบาท

ด้วยสภามหาวิทยาลัยนูรพา ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2545 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2545 ได้มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นสมควรขอพระราชทานทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายปริญญาสาขาวารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ แด่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณการปิยะชาติ สยามบรมราชกุมารี ทั้งนี้ ด้วยสำนึกรักในพระกรณียกิจและพระปรีชาสามารถด้านสาขาวารณสุข ทรงตระหนักรึงประโยชน์และความสำคัญของการสาขาวารณสุข ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่กบฏ กล่าวถือ

ทรงให้ความสนใจอย่างมากในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎร และการศึกษาของเด็กและเยาวชนในดินทุรกันดารด้วยทรงตระหนักรู้ว่า เด็กและเยาวชนคือกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติให้มีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ซึ่งจากการเสด็จไปทรงเยี่ยมเยียนราษฎรในท้องที่ห่างไกล ความเจริญทั่วประเทศ ทรงพบว่าเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเหล่านั้นมีสภาพยากจน ขาดแคลน เครื่องอุปโภคบริโภค ร่างกายอ่อนแอ ทำให้ขาดโอกาสในด้านการศึกษาไปด้วย จึงได้พระราชทานแนวพระราชดำริในการจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน อาทิเช่น

โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน ทรงมุ่งเน้นให้ครูและนักเรียนร่วมกันทำการเกษตร ในบริเวณโรงเรียนแล้วนำผลผลิตที่ได้มาประกอบเป็นอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนในโรงเรียน ส่วนผลผลิตที่เหลือก็จะนำไปขายให้แก่ราษฎร เพื่อนำเงินที่ได้จากการขายมาเป็นทุนสำหรับดำเนินโครงการในโรงเรียนต่อไป นอกจากจะเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอาหารกลางวันของเด็กนักเรียน แล้ว ยังเป็นการฝึกหัดให้เด็กมีความรู้ทางการเกษตร สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต

โครงการพัฒนาหมู่บ้านในดินทุรกันดาร สืบเนื่องจากการที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจในท้องถิ่นทั่วทุกภาคของประเทศไทย ทำให้ทรงพบเห็นความแตกต่างอย่างมากในด้านสภาพความเป็นอยู่ระหว่างราษฎรที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองกับราษฎรที่อาศัยอยู่ในชนบทที่ห่างไกล จึงทรงพระราชทานแนวพระราชดำริให้จัดทำโครงการดังกล่าวขึ้น เพื่อให้ชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรเกิดความเท่าเทียมกัน

โดยเริ่มขึ้น...

โดยเริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ที่หมู่บ้านดงนา, หมู่บ้านโนนขาว ตำบลหนองนามแห่ง และที่หมู่บ้านปากลา ตำบลนาโพธิ์กลาง อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี หมู่บ้านทั้งสามแห่งนี้อยู่ห่างไกลจากชุมชนอื่นมาก การคมนาคมเป็นไปอย่างลำบากไม่มีถนนเข้าถึง นอกจากรากทางน้ำ ประชาชนมีฐานะยากจน ขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภค และยังมีปัญหาในด้าน สุขภาพเป็นอย่างมาก เนื่องจากไม่มีสถานีอนามัยในหมู่บ้านเลย หลังจากที่สมเด็จพระเทพรัตน- ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หน่วยงานต่างๆ เข้าไปช่วยเหลือ และพัฒนาแล้ว ปัจจุบันนี้รายได้ในหมู่บ้านทั้ง ๑ แห่ง มีความเป็นอยู่ดีขึ้นอย่างมาก ต่อมาได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ขยายโครงการไปยังจังหวัดอื่นๆ อีกด้วย

นอกจากนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ยังทรงให้ความสนใจพระทัยงานด้านโภชนาการเป็นพิเศษอีกด้วย เนื่องจากทรงเห็นว่าโภชนาการเป็นพื้นฐานของ การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี ประกอบกับในการเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมเยียนรายถูรในจังหวัดต่างๆ ได้ทรงพบเห็นเด็กและเยาวชนจำนวนมากที่เป็นโรคขาดสารอาหาร จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดทำโครงการปรับปรุงภาวะโภชนาการเด็กแรกเกิดถึงอายุ ๕ ขวบ เพื่อให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้รับอาหารที่เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการของร่างกาย โดยได้พระราชทานทุนทรัพย์ให้เริ่มดำเนินการครั้งแรกที่จังหวัดนราธิวาส เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๑ และเมื่อโครงการได้ผลเป็นที่พึงพอใจทุกทัยแล้ว จึงโปรดให้ขยายนโยบายโครงการไปยังพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ตามลำดับต่อไป รวมทั้งยังได้พระราชทานแนวพระราชดำริให้จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้นตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เป็นการแบ่งเบาภาระให้แก่ผู้ปกครองที่ไม่มีเวลาเลี้ยงดูบุตรหลาน และทำให้เด็กก่อนวัยเรียนเหล่านี้ได้รับการดูแลด้านสุขภาพเป็นอย่างดี ส่งผลให้จำนวนเด็กที่ขาดสารอาหารลดลงเป็นลำดับ